

alle de Tilfælde, med Hensyn til hvilke der endnu kunde være Spørgsmaal om, at Vedkommende kunde udrede Noget, ere blevne underkastede en fornøjet Undersøgelse, ere gjorte til Gjenstand for Correspondance, og først derefter ere alle disse smaae Summer forlangte affkrevne. Jeg troer derfor rigtignok, at Rigsdagen med stor Fortrøstning kunde slette disse Restancer. — Angaaende en af de Poster, der omhandles i Forslaget under Nr. 50, nemlig med Hensyn til det Stakit eller Plankeværk, der forlanges for Ribe Skole, er Udvalget gaaet ud fra en urigtig Forudsætning, men der er jo en stor Uvillie mod Stakitter, og derfor frygter jeg ogsaa for dette. Det har været Gjenstand for særlig Undersøgelse, hvem Vedligeholdelsen af dette Stakit paahvilede; tidligere har den paahvilet Hospitalet, men ved Opjørelsen af et Mellemværende mellem Hospitalet og Latinsolen kom dette Plankeværks Vedligeholdelse til at paahvile den lærde Skole. Det paahviler altsaa ikke Fattigvæsenet, og der erklæres derovrefra, at det ikke med den bedste Villie kan staae længere. Jeg veed nu ikke, om man alligevel kan vente, at det kan staae noget længere, men hvis Beløbet ikke bevilges, og Plankeværket skulde styrte omkuld, tør jeg dog vel antage, at det er Rigsdagens Mening, at det ikke vilde være en Tilfidsættelse af dens Beslutning, naar det da atter blev opført; thi det er jo en retlig Forpligtelse at have Hegn mod sine Naboer. — Endringsforslaget under Nr. 51 angaaer en af de sædvanlige Poster. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 52 har Udvalget aldeles Ret; det er ved en Uopmærksomhed fra Ministeriets Side, at Beløbet er opført med 50 Rd. mere, end det burde. Jeg skal imidlertid tilføje, at da der ikke i Anmærningen er forlangt en Bevilling ud over Loven, vilde jeg ikke have anseet mig be myndiget til at udbetale disse 50 Rd., om de ogsaa vare blevne voterede her, thi for at jeg skulde have denne Ret, maatte det ialfald træde frem i Anmærningerne, at det var et forlangt Beløb. Det Hele herover dog, som sagt, paa en

Feiltagelse fra Ministeriets Side, hvorfor jeg naturligtvis ikke kan have Noget mod Forslaget, men maa endog saa være takkyldig for, at Feilen er bleven rettet. — Forslaget under Nr. 53 angaaer atter Bygninger. Det maa være mig tilladt, for det Første at gjøre den almindelige Bemærkning, at naar Skjønnet om, hvad der maa henføres til Hovedreparationer og hvad der maa henføres til Vedligeholdelse, vedbliver at vise sig saa forskjelligt, antager jeg rigtignok, at det vil være nødvendigt at forlange Vedligeholdelsessummerne noget forhøiede, og dernæst maa jeg endnu gjøre den almindelige Bemærkning med Hensyn til Bygningsudgifterne, at det vilde være Ministeriet særdeles hjært, om Finantsudvalget, førend det gaaer fra hinanden, vilde give en nærmere motiveret Fremstilling af forskjellige Nedsættelser, der forekomme. Ligeoverfor Forbruget af disse Summer vilde det være Ministeriet særdeles hjært; thi man vilde da kunne see, hvorledes man ved mange af Nedsættelserne — det gjælder nemlig ikke alene denne Post, men mange flere — har tænkt sig at kunne komme igjennem med de nedsatte Summer. Derved vil Ministeriet faae et Vaaben ligeoverfor dem, der paastaae, at Arbejderne ikke lade sig udføre med saadanne nedsatte Summer. Det vilde derfor være Ministeriet særdeles hjært, om det maatte ssee. Det ligger jo maastee i Sagens Natur, at det ikke er saa udførligt udviklet i selve Betænkningen, at man altid deri kan see en tilstrækkelig Begrundelse for Nedsættelsen. — Hvad angaaer det under Nr. 54 stillede Forslag, da troer jeg, at hvis man forlanger meer end den aarlige Forrentning, saa kan vedkommende Embedsmand ikke gaae ind derpaa. Han svarer nu 50 Rd. af de Bærelser, han har, men naar han nu yderligere skulde svare 75 Rd., altsaa i Alt 125 Rd., saa vilde dette gaae langt ud over, hvad en Embedsmand, der begynder med 500 Rd., vil kunne gaae ind paa. Jeg selv vil heller ikke kunne bruge Bevillingen, dersom den faaer den foreslaaede Tilføining.